

[Wilhjelms.]

kronen i perioden blev forringet endnu hurtigere, end man forventede, da man budgetterede, svarer det faktisk til, at den danske befolkning i dette netop afsluttede finansår havde en indtægt, der lå op mod 20 pct. lavere, end man ventede, da man lavede finansloven.

Et andet sted, det gik galt, var vedrørende momsindtægterne, som blev 1,5 mia kr. lavere end forventet. I betragtning af at priserne steg hurtigere, end man regnede med, svarer det faktisk til, at den danske befolkning i dette år havde et forbrug — det kan jo stort set måles ved momsprovenuet — der var en 15-20 pct. lavere, end man skønnede, da man opstillede budgettet.

Og så er der den store udgiftsstigning. Den viser sig på arbejdsministeriets tal med 170 pct.s stigning i forhold til det, man budgetterede, hvad angår arbejdsløshedsforsikringen.

Der var også steder, hvor det gik anderledes end ventet. Der er en tilsyneladende uventet besparelse på socialministeriet, som ikke er særlig opløftelig heller, idet den nemlig, som der står i finansministerens fremsættelsestale, og som man også kan se på posterne i lovforslaget, simpelt hen skyldes, at den fantastisk markante nedgang i antallet af nye invalidepensionister fortsatte i 1974-75. Vi har for få uger siden set en beskrivelse i dagspressen, baseret på Ugeskrift for Læger, af, hvordan frygten for hetzen mod invalidepensionisterne førte til en 25 pct.s reduktion i antallet året før. Endnu er opgørelserne ikke nået frem til det år, vi behandler her, men her er der igen en fortsat rapid nedgang i antallet af nyttilkomne invalidepensionister. Ikke fordi folk har fået det bedre på deres arbejdsplads, ikke fordi de bliver mindre syge eller invaliderede, men simpelt hen på grund af den politiske hetz, der har været imod disse nedslidte mennesker.

Jeg vil slutte med at sige finansministeren tak, fordi han i sin skriftlige fremsættelse så at sige lægger op til en diskussion — det kan jeg se vi ikke når i dag, men det gør vi måske en anden gang — en diskussion af hele det problem, som dette lovforslag jo er et udtryk for. Det synes jeg sådan set er meget godt. Jeg er selvfølgelig ikke særlig enig med ham i det, han siger:

„Som det ses, har konjunkturedgangen bevirket, at visse udgifter automatisk er blevet højere og visse indtægter automatisk lavere end skønnet på finansloven. Denne påvirkning af visse poster på budgettet, der i den økonomiske teori kaldes „automatiske stabilisatorer“, skulle i sig selv virke udjævnende på konjunkturerne. Men disse kræfter har ikke været stærke nok til at afbøde det økonomiske tilbageslag.“

Altså tak for, at man overhovedet lægger op til en diskussion af, hvad det egentlig er, der foregår i vores økonomi, hvad det er, der sker, når krisen pludselig brager løs over os, men ikke nogen særlig tak for bidraget til forståelsen af disse ting. Det her, ja, det er sandsynligvis lært på Københavns universitet, før studenterne begyndte at ødelægge uddannelserne med al deres marxistiske snak, ikke sandt. Der står man så, fuldstændig klædt af til skindet, og siger: disse, som det hedder „i den økonomiske teori“ — *den* økonomiske teori, der findes kun én, den borgerlige økonomiske teori — disse såkaldte „automatiske stabilisatorer“, de har altså ikke rigtig virket, en fuldstændig blind tro på de keynesianske mekanismer til at køre dette samfund gennem skærene. Den gik altså ikke i 1974-75, den kommer heller ikke til at gå i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Ændringer vedrørende førtidig folkepension, rådighedsbeløbet, refusion m. v.).

(Lovforslag nr. 213. Fremsat 29/4 75).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages de un-